

ZUMBAL

REVISTA LITERARĂ-UMORISTICĂ
APARE JOIA

DIRECTORI : DEMETRIU ALECU și ROMEO DRĂGAN

ABONAMENTE : 200 LEI ANUAL · ANUNCIURI DUPĂ ÎNVOIALĂ

REDACTIA ȘI ADRESA : CONSTANȚA STR. JOAN RĂTIU · NO 123

Artiștii Cinematografiei americani, au declarat grevă, cerând mărirea salariilor. (Ziarele)

DIRECTORUL: — Hallo Bill! Ce dracu faci balaiale, nu te mai impuști odată?

BILL: — Ba da... dacă-mi mărești lefa!

FUM

pentru G.....

E pe inserat... rare picături de ploaie și frunze uscate, purtate de asprul vânt de toamnă, lovesc în ferestre, vestindu-mi iarăși nopțile lungi de veghe.

Stau la gura sobei, care scoate fum, umplându-mi odaia. Incerc să citesc: „Fum”, dar nu pot, căci fumul mă înecă și gândurile mi se împrăștie ca fumul dintr'o țigară. „...Litvinof își dă seama că imaginea Irinei îi apare într'un fum negru, îndepărtat; i-ar scri Tatianeii, dar îi e teamă că și el va fi înfășurat în valuri de fum, în amintirile ei”.

Mă ridicai și mă îndreptai spre fereastră, unde privirea îmi alunecă asupra unui sul gros de fum, ce iese din coșul unei fabrici, așa că gândurile mi se împrăștiară și mai mult, pe măsură ce sulul vărsă valuri, valuri de fum, ce se înălțau tot mai sus, pierzându-se în văzduh.

Deschisei fereastra pentru a mai goni fumul, dar picăturile reci de ploaie mă isbiră și închizând-o, îmi reluai locul la gura sobei.

Mugetul vântului, ca niște suspine de departe... duduitul sobei... luminile ce focul reflectă, tot mai slabe, bolnave, jucând fantastic pe pereți... căldura moleșitoare... făcură să închid ochii. Evocai amintirile... din vara trecută... mă văzui alături de el pe coasta verde și scaldată în soare, a lacului Tekirghiol... sburând apoi alături de el într'o mașină spre Constanța... o clipă mă văzui, înotând la brațu-i, prin nisipul de la Mamaia... la vii... la Tataia..., mă văzui pretutindeni în tovărășia aceluși suflet ce l-am înțeles că suferă... O! Unde contopeau, luându-și sborul spre alte sunt acele momente de uitare... unde sunt clipele, când sufletele noastre se lumi frumoase, ideale, neînțelese de toți... Unde sunteți, voi, clipe de exaltare sufletească... unde? Ați dispărut în negura trecutului... ca un fum v'ați împrăștiat... cum? Atât a fost? Numai atât?... totul n'a fost decât fum... fum... și un negru văl mă se așternu pe mintea-mi, căci somnul mă luă în brațele sale dulci... pluteam par'că... în timp ce din odaie mă învăluia în nor... tot mai des...

E.

Nevestele moderne

MOTTO: Nu vă 'nsurați

Deșteaptă-te femeie și fă-mi cafea cu lapte
Mă tae ramazanu și e deacuma șapte.
Și mă grăbesc nevastă—nu pot să-mi las serviciu
Dă-mi repede-o cămașă și dă-mi săpunu, briciu.

Dar ea se 'ntinde-alene mai strașnic ca o vacă
Și trece un sfert de ziua, până ce ochi să facă.
Mă scol sărmanu singur și 'ncerc să aprind focu,
Ca 'n timp ce-mi fierb cafeaua, să-mi beștelesc norocu.

Cu ghetele murdare și praf pe tot costumu
Las toate baltă acasă și 'ncep ca să-mi iau drumu,
In urmă jumătatea mai doarme pân'la zece,
Se scoală abia atunci, când simte locu rece.

In urmă dacă este ceva rămas d'aseară
Se obosește dânsa și-o încălzește iară.
Iar dacă nu-i nimica, nici ea n'aprinde spirtu
Înțat d'on an de zile, nevasta mi-e tot virtu.

In schimb pudrată bine ea pleacă la plimbare
Și las'acasă vraște, nici foc și nici mâncare.
Se duce pe la rude și fiindc'ai feministă
Mai dă și pe la Clubul ce-o face-anarhistă.

Eci să mai ai nevastă, belea și cui în casă
Să nu găsești odată: când vii și tu-o masă,
Dar să te lingusească atunci când vine luna,
Pă-i să nu-i dai nevastei, s'aleagă din trei una?

Nu vă 'nsurați nici unu, v'o spun că am dreptate.
Si mai ales cu d'alea ce sunt emancipate
S'o i-ei doar pentru teacă, nu-i nici o bucurie.
Că'n colo nu pricepe să spele-o farfurie.

GARÇON DE VIE

Lămurit bustean

Căpitanu! Pintenescu, primi dela un amic al său, următoarea invitație:
„...mai ales că ia serata noastră, va fi și dragălașa domnișoară Lătesca, nu mă îndoesc un singur moment Pintenescule, că mă vei onora cu compania ta”.

Fie că a înțeles greșit, fie c'a făcut pe nebunul căpitanul, nu mică a fost surprinderea amfitrionului, văzând că Don Căpitan Pintenescu, își făcu intrarea în serată, în fruntea companiei sale!...

DEFINIȚII

Cocota: Un drum umblat de toți.
Căsătoria: Intrarea în iad.
Soacra: O moară de vânt.
Fericirea: Pasăre zburătoare.
Munca: O carte ce nu are sfârșit.
Copilul: Un ce neașteptat.
Femeia: O plăcere momentană.

Jérôme Fandor

PLAGIERI

Am lângă casă o vecină,
Cu ochi-n draci, cu pulpe moi
Și-ași da pentru scumpa-mi felină
Un milion—și-un cârd de oi.

Dar într'o noapte—ce fericire,
Ce vis frumos—mă ia fiori
Mi se părea că din cer vine,
Chiar Domnul sfânt, plutind pe noi.

Intrând în casă, chiar lângă mine
— Simțeam cum barba-i mă atinge
Mă întrebă, cu vorbe line,
Ce a-și dori eu a ave.

— „Amice-mi zise, ia spune-mi
Vrei tu avere, vrei tu comori?
— Nu Doamne zic: „Vecina noastră
S'o am odată și pot să mor!”

ROMEO

EPIGRAMĂ

Lui Micul Ar

Cu „pardonul” ai să faci
Gaură 'n nădragi
Mai bine treci la „Zumbai”
Căci bucăți destule ai.

Spartacus V

DELA REDACTORUL NOSTRU DELA MĂRCUȚA

Interview cu d. Henry Béranger Intrevederea dela Maxim din București

Deoarece ziarul Adevărul a luat mai multe interviewuri domnului Henri Béranger diplomatul Franței, care a fost în trecere pe la noi prin țară, ne-am hotărât să luăm și noi un singur interview măcar (pe care îl publicăm abia acum din neglijența autorului) și de aceea ne-am transportat la hotelul domnului Béranger unde ne-a ieșit înainte un valet în haine cu fir cumpărată cred de la cine, nu publicăm fiindcă nu vrea să plătească pentru reclamă și care ne-a spus că Excelența Sa nu este acasă și că-l putem găsi la cabaretul Maxim. Imediat am chemat o trăsură care ne-a transportat într-o secundă la Maxim unde într-o loje l-am găsit pe domnul Béranger și cu care am avut următoarea conversație.

EU.—Mă rog cu ce ocazie pe la noi Excelență?

EL.—Văzui că am ocazie și am căutat să nu pierd ocazia ca să vizitez România.

EU.—Și cu ce scop a-ți venit?

EL.—Pardon, n'am venit cu scopul ci cu Simplonul.

EU.—Bine cu Simplonul, dar ce intenții aveți acum?

EL.—Deocamdată n'am decât o amantă pe care am găsit-o aci.

EU.—Vă rog Excelență, dacă binevoii să-mi spuneți ce impresii v'a făcut România?

EL.—Dar ce-ți trece prin cap d-le? nu mi-a făcut nimeni nimic, am fost cât se poate de bine primit.

EU.—Vă rog Excelență, dacă puteți să-mi spuneți ceva din conversațiile avute cu oamenii noștri de seamă?

EL.—Mă rog dumneata trebuie să fii nebun; eu n'am făcut nici o manifestație cu nimeni și nu înțeleg ce zici dumneata.

EU.—Vă rog Excelență înco'ntrebare. Ce părere aveți despre proiectele României?

EL.—Proiectele României sunt foarte nu știu cum să exprim.

EU.—Dar leul ce credeți o să se vrac?

EL.—A! dacă avea tezaurul de la Moscova (ceiace nu cred) cu sigu-

ranță că se urcă, ba pot chiar garanta.

Am mulțumit Excelenței sale pentru interviewul acordat și am plecat salutându-l cu cea mai mare politeță.

ȚACHE ȚAGNITU

Serenada locuitorilor din Cartierele Constanței dedicată d-lui Primar al orașului

Se cântă pe aria
„Foae verde n'ai mai fi”.

E tărăboi mare la Grand
Edilii dau banchete
Și noi sărmanii din cartier
Murim cu toți de sete!
Nu-i strop de apă pe la noi
Măseaua chiar să-ți crepe
Dar ce ne pasă căci avem
Destul de des banchete.
In gunoi până la gât
Innotăm sărac de noi
Dar dom' primar ce-i pasă lui
Ne lasă ca pe boi!
Servicii municipal avem
Și taxe tot plătim
Dar nu știu zău dece la noi
Căruțele nu vin!
Lumină noi atunci avem
Când lună pe cere este
Electrică e pentru noi
Mai rău decât poveste!

O!.. dom' primar fii sigur tu
Că după moarte noi
Te-om cinști, și-ți vom făcea
Statue de gunoi!

ZDRĂNG

CULMI

Culmea norocului: Nevastă-ta să nu te 'nșele.

Culmea inteligenței: Să numeri pietrele de pe stradă.

Unui bețiv: Să-și bea creerul.

Unui scriitor: Să-și scrie testamentul.

Un paznic: Să-și păzească norocul.

Culmea iușelii: Să tragi cu revolverul de la al 7-lea etaj și să te scobori repede jos să prinzi glonțul în mână.

Jérôme-Fandor

FETIȚA

Fetița-i dulce și suavă
Și țiu la ea ca un nebun
Se plimbă 'n casă ca o navă,
Și-avem un pătișor comun.

Seara se-apropie de mine
Și'n ochii ei citesc ceva
Incepe doruri să-mi aline
Și văd precis că dânsa... vrea.

Cu dânsa duc o viață bună
Seara m'așteaptă lângă ușă
Luăm și masa împreună
Dar ce folos că-i... căfelușă.

KAMADEVA

Lenușei

Câmpina

'Ai fost singura persoană
Pe care te-am iubit
Și singura fetiță
La care-am fost tâmpit.

Spartacus Voila

Mahalava în versuri

Mă băiete!

Nu te-oi prinde pe la poartă
Țoap'afurisită
Și te 'nvăț eu, las' pe mine
Iți arăt „iubită”
Iți arăt eu cine's
Să mă ții tu minte
Auzi dom'le să se lege
De-o fată cuminte!
Ce doar fata mea e... d'alea
Mă pufoi mucos?!
Ce crezi tu că ea se lasă
Cu una cu două?..

Bine te-a mai crescut măta
Ptiu!... rușine vouă!...

Nu te-oi prinde pă la poartă
...Mama ta de... hainana!..
Auzi fata mea e... d'alea
Să-i arăți așa ceva?..
Ptiu!... mâncao-ai friptă!..

Coana Lina Mahalagioaica

MIMY

Mi-ai spus să-ți scriu un vers frumos
Și gingaș pentru tine.
Dar, tot ce-am scris așa duios,
la ghici tu pentru cine-i?

Mamelucul

APUS DE TOAMNĂ

Ca un mitropolit în cărje, bătrânul soare se coboară
Și părăsit de-a sale raze, lumina ce-o mai dă, e chioară.
Și 'ntocmai ca în armistițiu un dezertor ce trece frontal,
Se lasă soarele la vale de îl înghite orizontul.

Prin atmosfera pântecoasă se văd cum norii se 'ncălțigă.
De după deal apare luna gălbue ca o mămăligă,
Din surilă, ca o serenadă, s'aude-un sbierăt de catări,
Zefirul liniștit își poartă prin unde-al său miros de țări.

La podul lui Ion a Mandei, doi îndrăgiți vorbesc în șoapte,
În vale, eleșteul pare ca un cazan umplut cu lapte.
O fată, cu găleata plină, se 'ntoarce 'ncet de la fântână,
Șoseaua se întinde mută, iar prafu-i pare-a fi smântână.

Borțoasa lună se ascunde băgându-se în nori faceti,
Isvorul liniștit doinește întocmai ca un W. Closet.
Și vântul rece te străpunge pân' la bojogi și pân' la rânză,
E totul întuneric beznă și aerul miroase-a brânză.

L'ESTOD'EL

Judecătoria de pace

Proces între mahalagii. Doi s'au
bătut și nici unul din martori nu știe
nu nu vrea să spuie cine a dat în-
șiu. Mai a rămas un singur martor
de ascultat.

Judecătorul plictisit:

— Aprod, cheamă pe Niță Basma.
Servitorul crapă ușa, scoate capul
afară și începe să urle pe nas:

Niță Basmaa!... Niță Bas...

Cel strigat intră ghiulea lipind
de podul de perete, înaintează la „bară”
oscilând ca o limbă de pendulă.

D-lui judecător să-i vie rău...

— Bine mă nenorocitul, astfel
te prezinți tu în fața justiției!

Furmentatul sughițând:

— Mă rog, sunt sau nu martor?

— Ești! Asta, însă nu-ți dă drept
să vii beat acil!

Alcoolicul, dârj:

— Martorul trebuie să apus ade-
văratul!

— Sigur.

— Păi, d'ala m'am călit, dom'le
judecător.

Dumneata, care ai învățat la școală
și mine, nu știi că la carte spune:
„Invi no veritas!”.

Mircea Făgădău

MOFTOGRAMĂ

D-rei Cornelia

Se-am văzut cu marinară
într-o formă de-admirat
Dar aş vrea să te văd lară
într-oa poră în ancoră.

SOIUL

MOARTEA LUI POPA NAE

Ca un șgomof surd de oală
Două Clopote dau veste,
Popa Nae, Stan pārjoală
Popa Nae, nu mai este.

Tristă-i cărciuma din vale
Porțile deschise așteaptă,
Poate-o trece Nae agale
Cu o sticlă în mână dreaptă.

El e al nostru popă care,
Trece azi de veci prin ea,
Dar pe und' trece acum
Numai trece turtă beat.

Plâng paharele din rafturi,
Plâng cu toate de se'ndoaie,
Și crășmarul în hohot plânge
Cum ne lasi pe noi?... Nea Nae!..

Comunicată de

Tony Tramway—Bacău

Pentru respectul adevărului

Profitând de lipsa din localitate, a
directorilor noștri, răuvoitori, cu
concursul fostului nostru secretar de
redacție Paquelli Alberto—au strecurat
acuzăți injuste și calomnioase
în No. 2 la adresa d-rei E. Cr.—Ba-
sargic.

Cerem pe această cale, scuzele noastre
d-rei în chestie.

Fostul secretar de redacție a fost
imediat înlocuit.

DIRECȚIUNEA

O conversație între trei... Evrei

— Ascultă ce-ți spun eu, mă Crimberg!

Toți burbați mari de la țara rumă-
nească au fost uvrei ca tine, ca mine
și ca Șmil!

— Taci moii!

— Alexandri n'a fost uvrei, dija?...
Întrebă-ți rog pe Chendi... Ala-i ru-
mun și n'are să fie ca un uvrei pu-
chios ca tine!

— Nichi Xenopol ala, care a fost
cel mai cucer orator de la partid
la Take, ai să zici tu că nu-i uvrei!

— Taci moii!

— Coco Dimitrescu, rabin de psihi
Universitate, ce crezi tu că e?... Uvrei!

— Taci moii!

— Dar Costică Mille care scrie la
„Adivor” nu e el pseudonim de la
Costiuhă Șmille?

— Taci moii!

— Și 'n fine, Grimberg, chiar so-
dațoi ala voinicos de la Crivița, Pe-
neș Curcanul...

— Taci moii!

— Și ala-i uvrei, moii, dubitoc pu-
țir ce ești!... Apoi Penes nu e Pen-
has?... Apoi Curcanul di la rumun
nu e gischi de la noi?... Cum îți eie,
dija, Penes Curcanul era tot unul de-al
nostru... era Penhas Ghischi.

— Tu iești năbun, Pură!

Mircea Făgădău

VERSURI PARȘIV

DE CE ?

Iubita mea cu ochi candrai
Cu părul blond exigent
Cu corpul alb dar nespălat
De ce ai plecat și nu mai vii!

Iubita mea cu nasu căru
Cu gura ce-mi toca mereu
Cu picioruș de Cimpanacu
Cu săni ce în jos atăru

Cu-ale fete buze roși
Și cu obrazul tău fardat
Cu unghii de drac împielit
De ce mi-ai spus gogosia!

Și-ai plecat fără să știi
Din patul cald și parfumat
Mai mult! și banii mi-ai luat
Cartoafa mîntă am să te fiu.

ION TRUBADURU

Postul lui Morit

Eră într-o Sâmbătă și ovreii sâmbureau postul cel mare, lăsându-și burta goală și mirosind, ca să se consoleze, gutui garnisite cu cuișoare. Morit Abramovici avea proces la „zeii din Olimp”—expresiune uzitată de bresla advocătească tânără, pentru a face să se înțeleagă că e vorba de Curtea de Casație.

Morit e negustor și ovrei habodnic, cușer, cum s'ar zice pe limba lui. Are respect, de cele sfinte ovrejești, și nu se abate de la îndatoririle prescrise de talmud.

În acea zi, venind la Tribunal, avocatul lui un om simpatic și smecher tip, îi ține următorul logos:

— Măi Morit, ascultă-mă! Am o presimțire cam sinistă. Nu știu cum mi se pare mie atmosfera la moșii de la Casație, par'că n'ași crede să câștigăm procesul.

— Tare 'mi-e teamă că n'o să ne dea dreptate.

— „Lasă, domnu avocat, să fii dija sănătos, căci eu am încredere în Dumnezeu și în D-ta, că nu te jaba să învăț carte și porți ghiuzdan la subțioară. Tu cred că ai să chișligi pruceșu?”

— „Să dea Dumnezeu Morit, dar de!... Haide sus căci este ora”.

Ce-o fi făcut, ce-o fi dres, Morit su apărătorul său, nu știu, dar știu că precum avocatul a cântat așa s'a și întâmplat.

Se dau jos în sala pașilor pierduți. Morit, trist și abătut. Avocatul îl întreabă:

— „Măi Morit, tu ai mâncat ceva azi, d'aia nu 'ți-a ajutat D-zeu!”.

— „Așa să am iu bine, Domnu avocat, că n'am mâncat nimic”.

— „Morit, 'mi ești prieten și 'mi pare rău că mă minți. Tu ai mâncat ceva astăzi!”

— „Lasă-mă zou domnu avocat, da crede-mă că n'am mâncat nimic. Dacă nici postul ăsta mare nu l'oi ține, ce fel de cușer mai sunt și eu?”.

— „Și eu insist și-ți spun că azi ai mâncat... rahat!”.

...Morit n'a mai zis nimic față de această categorică afirmațiune care corespundea perfect cu adevărul, căci ară adevărat că Morit mâncase rahat la Olimp.

„ZUMBAI” în Țară

Știri primite prin fir special de telegrafice fără fir, pe ziua de 34 Dec. dela corespondenții noștri.

BRAILA. Agenții brigăzii de siguranță au reușit a prinde eri pe individul Bește Nicolae, pe când vroia a sparge iacatul domnișoarei Fifi Zorzoană. Prinderea acestui periculos spărgător se mai datorește și faptului că tocmai în momentul spargerei, lui Bește Nicolae i s'a stricat cheia. Individul a fost arestat și condus la... spital.

FĂRGU-NEAMȚ. — Eri a căzut pe munții dimprejurul orașului nostru zăpadă. Nu se cunoaște însă, cam ce cantitate a căzut din cauza unei cețe dese care ținând de mai bine o săptămână, e imposibil a vedea la cel mult un metru depărtare.

IAȘI. — Marele accident din Piața Unirii. — În ziua de 7 a. c., s'a întâmplat un mare accident la o masă a berăriei Azuga.

Iată care sunt cauzele:

Tânărul X. Icsulescu citind câteva glume din revista „Zumbai” a pomenit de răs. Făcându-se ancheta, s'a stabilit că, vinovatul ar fi revista „Zumbai” care a fost arestată și dată în judecată.

Ancheta urmează.

„Zumbai” a făcut apel.

Cromwell-Iași.

O bombă! O bombă!—D-șoarelor l pudrați-vă, pieptănați-vă, spălați-vă, încălțați-vă, bucurați-vă și dați din coadă ca vacile, căci în numărul viitor veți fi trecute în Cartea de aur a „Zumbai”-ului.

Don Zahary

Tot e bine

Citim într'un ziar: „Eri seară s'a comis un atentat în strada Neagră.”

Renumitul pungaș Titi a dat mai multe lovituri cu cușitul în săteanul Gheorghe al Saftei. Una din răni, cea de la gât este mortală, celelalte răni, însă, se vor vindeca, fiind mai ușoare.

Posta Redactiei

Mamekucu-București! — Puțină așteptare și vă vom trimite tuturor redactorilor-corespondenți, cărțile de legitimație. Firește că d-vs. și toți colaboratorii noștri, nu trebuie să ne mai trimiteți cupoanele pentru corespondență; Trimite tot ce vrei.

Spartacus, Câmpina. — Bine neică, bine! Ești corespondentul nostru; să vedem surprizele.

L'Estodel-Cluj. — Mulțumim. S'a publicat. Restul în No. viitor.

Viconte de Sans d'Argent. — Da. Restul în No. viitor.

„Poetul” Pânzaru C-tin - Iași. — „Când mă gândesc”... că scriii prozii!...—Slăbește-ne amice! Muza te, i-o muză fadă. Incearcă ceva proză și... schimbă-ți titlul.

Contele de Freinwald-Ioco. — Fiți sigur domnule conte, că nu suntem chiar așa de somnoroși. Regretăm că nu poate merge și aritmograful. Celelalte, da. Mulțumim.

Năluca Iașului. — E frumoasă „Inforșătura”; păcat că-i scrisă de... Eminescu. Hai? Ce zici?! Să nu mai umbli cu d'alde astea, că pușcăriile te mănâncă.

Costache Simpton-București. — Contrafaceri nu publicăm.

Tache Tăgnitu. — Au mers.

Cromwell-Iași. — „Ce nu se poate”,... nu se poate; celelalte s'au publicat.

Ekmo Lincoln-Căktrași. — Epigramele, nu. Restul, da.

Mircea Făgădău-București. — „Pur-nica” v'acuză de plagiat, noi nu putem crede. Ei?...

Ion Tampon-P.-Neamț. — S'au publicat. Vi se va trimite. Sunteți reprezentantul nostru, acolo ca redactor corespondent.

Ion Trubaduru-București. — S'au publicat. Trimiteți. Don Zahary-Botoșani (și tuturor corespondenților noștri din întreaga țară). Consecvenți promisiunii noastre, v'am trimis revista tuturora, după cum dealtfel, vom proceda și ulterior. Ne miră faptul că n'ați primit-o. Am reclamat Direcțiune G-rale a R. T. T. căci ni se sustrag chiar și din pachetele depozitarilor. Bufină răbdare.

DIRECȚIUNEA

Correspondența Cititorilor

Billy apărând salută cititorii și cititoarele revistei Zumbai. — Billy.

D-șoara Marioara Dascău. Lasă laudele și nu mai râde de altul; mai bine mătură în casă. Nu fii așa hoasă. — C. Freinwald.

Fantoma Noptei, dă-ți adresa spre a corespunde. — Trubadurul răfăcător.

— Imi plac duduile cu ochi albaștri, admiratoare a ce-i frumos. — Kamadeva.

D-șoarelor Marioara și Bertha. Dacă nu vă țineți gura dau cu... Tiribomba.

Conte de Freinwald-C.

Petrescu, 22 București. Mai lasă pe Miji și pe Lenuta că... te lasă ele fără pantaloni în... Ruhr. — Conte de Sighișoara.

Fatma, vreau să corespundăm. Scrie mi la revistă. — Take Tăgnitu.

Fantoma nopții-Buzău. Accept corespondența, dar formulează adresa, pentru a-ți scrie. — Mamelucu.

D-ra G. M. Călărăși, nu mai te jine de J. S. că l-ai slăbit de tot. —

Căpitan Dracini.

Delfinul Constanței. — Cine ești? Vreau să te cunosc. — Conte Freinwald

— Apare Elmo Lincoln salutând pe cititoarele și cititorii rev. Zumbai.

D-șoarei Mița. Ferește-te să nu te găsească Tănase. — Conte Freinwald.

Revistei „Tiribomba”. — Rog publicați toate manuscrisele pentru „Correspondența cititorilor”. Picheu-Bey-Delaarad.

Urâtul Noemis-București, dorește corespondența Constanțeană frumoasă prin revista „Zumbai”.

Sal (r) ut cititoarele revistei, s-mi răspunde cine s'a ofensat.

Willy Jameson

Apare Maurice de Constanța, salutând cititorii și cititoarele rev. Zumbai.

Dumitru Cojocă. Dacă nu-ți rețrăgi cuvântul cu „ceasul” te-ai învârtit. — Conte Freinwald.

D-șoara Lina Blebea. Frumos puț ai făcut, halal să-ți fie. — Conte de Freinwald.

I. I. Loco. — Vezi de A., că te părăsește; o așteaptă Gicu, în Alexandria. Orice ți-ar spune, n'o crede, căci nu te iubește. Cavaler necunoscut

Viconte de Sans d'Argent salută cititoarele, dorind corespondența cu

Spartacus. Voila: salută cititorii și cititoarele revistei Zumbai. Dorec cunoștințe multe, răspuns a-casă, adresa: Gogu Rădulescu Castel Voila, Câmpina și la revistă.

Contesă de Pompadur, vreau să te cunosc. Răspunde-mi. — Tony Tramvay

Zdrâng dorește cunoștința unei frumoase d-șoare. Răspuns revistă.

Frații lui Iudex-Medgidia. — Primiți o pușcă de complimente de la șeful vostru și sărutăți fetele șefului. Trăiască Zumbai. — Iudex.

— Apare Yankeeul, sărutând cititoarele revistei „Zumbai”.

— Dorec cunoștința unei dudu drăguță (clasa IV G.M.) din Medgidia. Răspuns revistă. — Yankee.

Gleu Făgădu. Fiindcă ți sunt un bun prieten ți dau trei sfaturi:

I) Lasă-te de box, căci o să mănânci mardeală;

II) Când vorbești cu Mariette (Marița pe românește) scoateți mâinile din buzunar.

III) Nu mai pili așa de mult a-mesticătura dala... căci în loc să-ți întărești stomacul o să-ți arzi mâțele și o să-ți mănânc coliva. — Mircea Făgădu.

Testament

Subsemnatul, ne forțat de himeni, cu rațiunea încă normală, las de bună voie după moarte, prietenului meu Maurice de Constanța următoarele:

1 pereche indispensabili fără fund și pe alocuri pătați de urmele unor crampe de stomas.

1 cămașă antică din noaptea nunței soacră-mei!

2 perechi ciorapi noi, fără toc și labe.

1 pereche papuci moșteniți de la soacră-mea, noi nouți cu un singur defect prin vârf ies degetele și n'au pingele!

Una funie groasă și o buucată de săpun furcese!

1 copac de care se poate spânzura!

Și luându-mi rămas bun de la ei, rog cerul să-i dea zile multe cât praf pe tobă spre a mă moșteni!

Făcut la Constanța 18/XI/923.

ZDRÂNG

Romanța Conților

Se poate cânta pe aria: Maoullitta

Un conte-am fost cândva și eu în lume
Dar astăzi nu mai sunt nimic, nimic
Eram mai vesel și mai bun de glume
Dar astăzi nu mai sunt nimic.

Azi numele mi l-au luat nebunii
Și fiecare este azi un conte...
Azi numele mi l-au luat nebunii
Sărmane conte ce-ai ajuns.

Refron. Oh! ce timpuri noi

Oh! ce timpuri noi

Vai de voi

Conți eroi!

Un leu prin buzunar

E lucru rar

E lucru rar!

Azi unde mergi și unde vezi cu ochii
Tot conte-azi de par'af un făcut
Am fost și eu cândva, am fost un conte
Azi numele mi l-am pierdut!...

Vai de voi

Conți eroi!

Un leu prin buzunar

E lucru rar

E lucru rar!

p. conf. CONTELE TAM

Pentru Domni Depozitari

Domni depozitari din întreaga țară sunt rugați a ne înainta conturile pentru No. 1 și 2, odată cu primirea prezentului număr.

Totdeauna, sunt rugați a înainta pe spețele administrației, numerela rămase nevândute.

Mandatele și resturile, se vor înainta: Ad-ției revistei „Zumbai” strada Ioan Rațiu No. 123 Constanța.

CABLOGRAMA

Se știe ea

Nu mai te lega fetițor!

De băceți, c'o s'o pați rău.

Că a mai pățit-o una.

Și-a văzut-o... Dumnezău.

YORIS

REVISTA „ZUMBAI”

Cupon de premii
No. 3

Decupați și păstrați acest cupon pentru a participa la tragerea marilor premii oferite abonaților și cititorilor

No. nu se cunoaște

Redacția nu-l nevoe

FOAMEA

Anul nu interesează

Administrația, I O C

Organul „Nehaliților la timp”

Sub conducerea lui Tache Tăgălitu

NEHALITUL

Eu mănânc prăjituri,
Și nici măcar nu am postit
Decât la sărămituri
Sunt nehalit.

Compoturi eu nu gust
Nu mănânc pește prăjit
De loc nu beau must
Sunt nehalit.

Eripturi nu am avut
Șuncă nici n'am mirosit
Pateurile nu mi-au plăcut
Sunt nehalit.

Tocană nici n'am văzut
Dar totuși n'am cârtit
Nici odată nimic n'am avut
Sunt nehalit.

Aviz nehalitilor

Nehaliți din 4 unghiuri
De prin munți și din câmpii,
Veniți toți la tac'tu 'ncoace,
Să tocăm pe pirostrie.

**Marea intrunire
din sala cunochiamă**

Intrunirea se deschide la ora 2 jum.
și domnul președinte dă cuvântul
domnului Ion Moțoc, care a acos jurn-
nalul nostru.

Nehaliți! Fiți curajoși! Acum avem
gazeta noastră, care (din lipsă de
hârtie nu va apare), ne va publica
(la sfântu așteaptă) toate dolanțele
și condoleanțele noastre.

Nehaliți! prin gazeta noastră vom
scoate (vântul din buzunare) la ive-
lă toate (prostiile cari ne trec prin
cap), neajunsurile cari le suferim în
îndeplinirea sfintei noastre misiuni.

(Sfântă că nu-i gologani). Neha-
liți! prin gazeta noastră, vom arăta
tot ce avem pe suflet (afară de păcate)

Nehaliți! Incheiu și vă spui: nu
descurajați și răbdați mereu căci va
veni vremea când foamea nu va
mai fi.

EPIGRAMĂ

Unul chelner dela R. F.

Știu că servești foarte bine,
Și mușchiul îl dai răscopț,
La tine un lucru nu-mi convine;
Anume: faci din trei pe opt.

Tache Tăgălitu

Greva nehalitilor

Eri s'a declarat o grevă.

Aceasta este cea mai grozavă grevă
din câte a văzut țara și ea a întrecut
până și greva cheferiștilor care
hotărâu să nu mai deraieze nici un
tren până nu li se mărește leafa.

Aceasta este greva nehalitilor, care
văzând că nu li se mai ia apărarea,
s'au decis să facă grevă și să halească
dar, vai! nu au ce.

ALARMA CĂTRE NEHALIȚI

Veniți încoace toți nehaliti din lume,
Veniți și împreună să răbdăm,
Veniți să ne spunem chinul cum e,
Și în lume să-l strigăm.

Veniți toți nehaliti la mine
Veniți aci să ne unim
Veniți aicea o să fie bine
Căci răbdări multe o să găsim.

Veniți deci cu toți la olaltă
Și împreună să mierlim
Iară pe lumea cealaltă
De loc n'o să postim.

Tache Tăgălitu

HAZURI**LA REGIMENT.**

Caporalul: Mă răcane! care este
arma aceia care merge pe roate.

Recrutul: ???

Intrebă pe toți și nimeni nu știa, și
intrebă pe un soldat care stătea într'un
colț, el răspunse:

— Trenul, bucură că ghicise.

Un reporter descriind isprăvile unui
câine turbat, scrie astfel:

„Din nefericire, câinele înainte de
a fi împușcat de către sergentul cu
No. 311, a mai mușcat și pe d. Ni-
culescu, cunoscutul deputat, precum și
pe alți câini.

Clientul: Dar bese domnule, vrei
să mă răzi și ai dinile murdare...

Barbierul: Când te-oi săpuni, mi
se curăță și mie mâinile.

— Și azi te-ai îmbătat? Pentru ce
ai ei, călea cea dreaptă, cea sănătoasă,
măi Nicolae?

— Nu se poate, nu mai merge dom-
nule doctore!

— De ce nu se poate?

— E prea târziu!

— Cum prea târziu? Ori când se
pocăște omul, nu e târziu.

— Apoi dacă-i așa, o să fie vreme
și peste zece ani, să mă las de băutu-
ră. Vorba dumitale! Nici atunci n'o
n'o să fie târziu.

AȘA DA!

— Cum? Băiatul d-tale fumează la
vârsta lui cea fragdă?

— Fumează, dar... țigări eftine,
proaste.

Scrisoare deschisă**Contelui Schimmy**

Dragă Conte, eu pe tine
Te-am iubit și te iubesc
Spune-mi Conte dragă, unde
Ași putea să te întâlnesc.

Și ca dragostea mea toată
Să nu fie în zadar
Duminică dimineață
Vino, Conte Schimmy dragă
Vino înspre far.

Inimioara mea se sbate
Dragă Conte te rog vino
Te iubesc, te adoră
Ți se închină fie toată
Scumpa ta

Polynă

Mica publicitate

LICHEA cam murdară... caută apă de spălat... preferă în... Marea-Neagră DAU GRATIS guturai prima calitate. Amatorii vor primi în plus și produsul de până acum al acestuia. DOAMNA care se urcase odată în trăsura birjarului, căruia nu-i mai mergeau caii la deal, e-anunțată că s'au odihnit caii și că acum o poate duce chiar în... Paradis.

GASIT TRENUL în drumul spre gară. Păgubașul trebuie să fie cel care a anunțat pierderea în No. 2; deci îl poate ridica oricând din... Marea Neagră, de e posibil mai curând, spațiul fiind mic... Înăbușe vieșuitoarele, mai ales li (che/fa/li)le.

PIERDUT în fața Universității București, oală în bună stare. Ni cădere sunt sigur că s'a spart și găsitorul e ruagă a-mi trimite cioburile la poște restante Cut—sub „Y...a”.

MI-AM PIERDUT năravul. Găsitorul e rugat să se frece pe cap cu el. INCHIRIEZ mașina nevastei mele sistem „Rablă” 25 purici putere.

VAND eftin mormântul lui Tutankamon

UN PISTOL elegant de nichel pentru damă... calibru 42, vând eftin. A se adresa la nu știu unde.

SE CAUTA în București oameni plătindu-le până la 100 lei pe zi, ca să scuipe în Dâmbovița ca să nu sece. AM PIERDUT în str. M. Cogălniceanu un portmoneu de piele conținând o batistă murdară și numerar de lei 40.000. Cel ce o va găsi este rugat a-și opri batista și a înapoi banii la mutu dela manutanță.

SE CAUTA oameni harnici pentru ca să scuipe în mare. A se adresa d-lui Ionel Săndulescu.

VAND o bicicletă nouă, lipsește numai roatele și cadrul. Ocazie rară. Adresa strada înfundată un petrol mare de lemn la poartă.

SE CAUTA un argat care să îngrijească de doi cai și o fată. Adresa la ziar sub „Zdravăn”.

FIRMA M. Dascălu și Comp. agențură și comision pentru exportul minciuni și intrigilor. Str. I. Rațiu 12. DOMN tânăr caută domnișoară idem cu avere maximum 1.000.000 lei, posedă vilele: Doftana, Văcărești, Ocenele Mari, Mișlea și Centrala. Adresa la ziar sub „mână lungă”.

DE VANZARE un fes fără fund se zice că a fost purtat de viteazul Dumuzpesin-bei. Adresa la muzeul de antichități din Belerim-Cuius.

AM PIERDUT un cățel de culoare verde-închis. Răspunde la numele de tu-l... bați și eu îl știu. Cel care îl va găsi, să-l aducă în str. Îngustă No. sub... poartă.

DE VANZARE potcoave de cal morți la depozitul general Ionel Săndulescu AM PIERDUT biletul de înmormântare al lui tata mare. Il declar nul și fără valoare în mâna oricui s'a afla.

Fie, că face

Un țigan vizitând odată pe nașul său, îl nimeri tocmai la masă. Nașul, din omenie, îl pofti să mănânce, iar țiganul,—ca orice țigan, care se respectă—n'asteptă să fie rugat de două ori și înfigându-se, începu să care la gură cu amândouă mâinile, dar... numai carne.

Nașul, văzând că e amenințat să rămână nemâncat, îi spuse:—Mai ia și zeamă finule, nu numai carne.

— Hapă-i că mai bună-i carnea nașule!

— E bună fine, da-l scump!

— Fie! că face!—replică țiganul, spre marea desperare a nașului.

C. de B.

Spre știință

— Primim spre publicare orice lucrări scrise în cadrul vederilor noastre.

— Din cauza lipsei de hârtie, neputându-ne mări formatul pentru moment, vom da publicității, manuscrisele primite în ordinea sosirii.

— Redacția nu plătește nici o colaborare deocamdată. Colaboratorii primesc gratuit revista și sunt de drept reprezentanții noștri, în localitățile lor.

REVISTA „ZUMBAI”

Cupon de corespondență No. 3

Presentul cupon dă dreptul la 70 cuvinte gratuit la corespondența cititorilor. Peste aceste 70 cuvinte, se plătește 50 bani de cuvânt.

Nu se admite decât un cupon

Ultima oră

Telegramele agenției „Cușifărășapunbureau”, recepționate de postul nostru de T. S. F. instalat la Balamucul Nou, azi noapte la ora 5x5

LONDRA. — Ni se anunță din Londra că la Calcuta un englez care a trecut prin Bombai și a vizitat orașele Jocko-Hama, Panorama, Dalai-Lama, Cioșvartama, ar să vălănt un copil.

PARIS. — Monsieur Bobnăul marele savant la Paris a căzut ieri o baie pe gratis.

NEW-YORK. — Pe Amazoanele s'a descoperit un om care se înecase. Imediat a fost scos la mal unde i s'a făcut autopsia și a fost cusut la loc și aruncat în apă. După 5 minute cadavrul a încetat din viață.

OTAVA. — Domnul Văjmoc corespondentul nostru însărcinat (nu de un bărbat) să ia un interviu domnului Toma Edison ne telegrafiază: „Am ajuns la țintă pe o căldură tropicală insuportabilă de 89 jum. grade longitudine; vă voi spune altă dată restul căci idiotul de la telegraf nu vrea să mai bată clapa. (Pot să spui idiotul fiindcă nu știe românește).

ROMA. — Din cauza unei dezinterii, provenită în urma unei nopți de chef, Sanctitatea Sa Papa, a devenit... papă lapte. (Doctorii i-au interzis alt aliment).

MARLEANU. — Timpul se menține frumos; putem zice, chiar foarte frumos... atât de frumos, că dac'o mai ține înainte cu frumusețea, ne-am dus dracului cu toții.

MIZIL. — Cetățenii mării noastre metropole, aducându-și aminte de modul cum pe vremuri reușiseră să facă ca expresul de Berlin, să oprească și-n Mizil, s'au hotărât să procedeze aidoma și astăzi, pentru ca Simplonul București-Paris, să pornească din Mizil numindu-se astfel: Simplonul Mizil-Paris.

„Cușifărășapunbureau”
Directorul agenției
TACHE ȚACNITU